Sem en Saar

geven positieve energie

Auteur: Jeroen Hoogerwerf

Redactie: André de Hamer en Peter Heres

DUURZAME
PABO

DUUR ZAAM DOOR

SCHOOLDAG VAN DE DUURZAMHEID

"Ik vind dat minder plastic moet komen want wat er met het milieu gebeurd kan gewoon niet. Ik zie best veel plastic flesjes in de natuur. Wie word daar nou blij van. Nou ik word er niet blij van. Sommige mensen doen hun afval naast de prullebak. De vogels eten dat dan op en even later kunnen ze ziek zijn. Niet leuk!!!"

Puck (illustrator omslag)

Sem en Saar

geven positieve energie

De Aarde
Roos

Sem fietst tussen de weilanden op weg naar het huis van Saar. Ze hebben afgesproken met hun club GTTVDNMWS!. Dat staat voor ‘Geen Tijd Te Verliezen De Natuur Moet Weer Schoon!’ Maar omdat GTTVDNMWS! wat lastig te onthouden is voor sommige leden, houden ze het meestal bij ‘De Club’. Wel zo makkelijk. De Club bestaat uit vrienden die samen op pad gaan om de slootjes, de weilanden en de bossen in de buurt schoon te houden van allerlei zwerfafval.

Vandaag komen ze bij elkaar om de mogelijke opruimacties te bespreken na de tornado van vorige week. Een tornado? In Nederland? Ik hoor het je denken: Dat kan toch helemaal niet! Maar er is inderdaad een heuse tornado langs de dorpen getrokken. De kinderen denken dat het wel met de klimaatverandering te maken moet hebben. Heel veel bomen zijn omgewaaid en dakpannen van huizen zijn weggeblazen. Verder zijn de kantine en de kleedkamers van de voetbalvereniging helemaal vernield. Het dak is weggewaaid en een paar grote bomen zijn op de kleedkamers gevallen.

Als Sem vlakbij de rand van het bos is, ziet hij een groepje jongens staan. Sem fietst er snel naar toe om te kijken wat er aan de hand is. Er liggen overal fietsen verspreid in de berm. Op de grond ligt een lege rugzak en een paar oortjes. Eromheen schriften, boeken, een broodtrommel en een etui. Een jongen staat erbij met een somber gezicht. Het is Jonathan. Hij is net nieuw bij Sem op school. Hij woont alleen met zijn moeder. Die andere jongens kent Sem wel. Ze komen van de school van Saar en ze doen vooral stoer.

Bij hen is ook Sander. Hij is de buurjongen van Saar en zit bij haar in de klas.

"Ik hoop dat
er minder plastic in
de zee komt, en er minder
dieren in de zee dood gaan.
Ik hoop dat iedereen
gelukkig is."
Lise

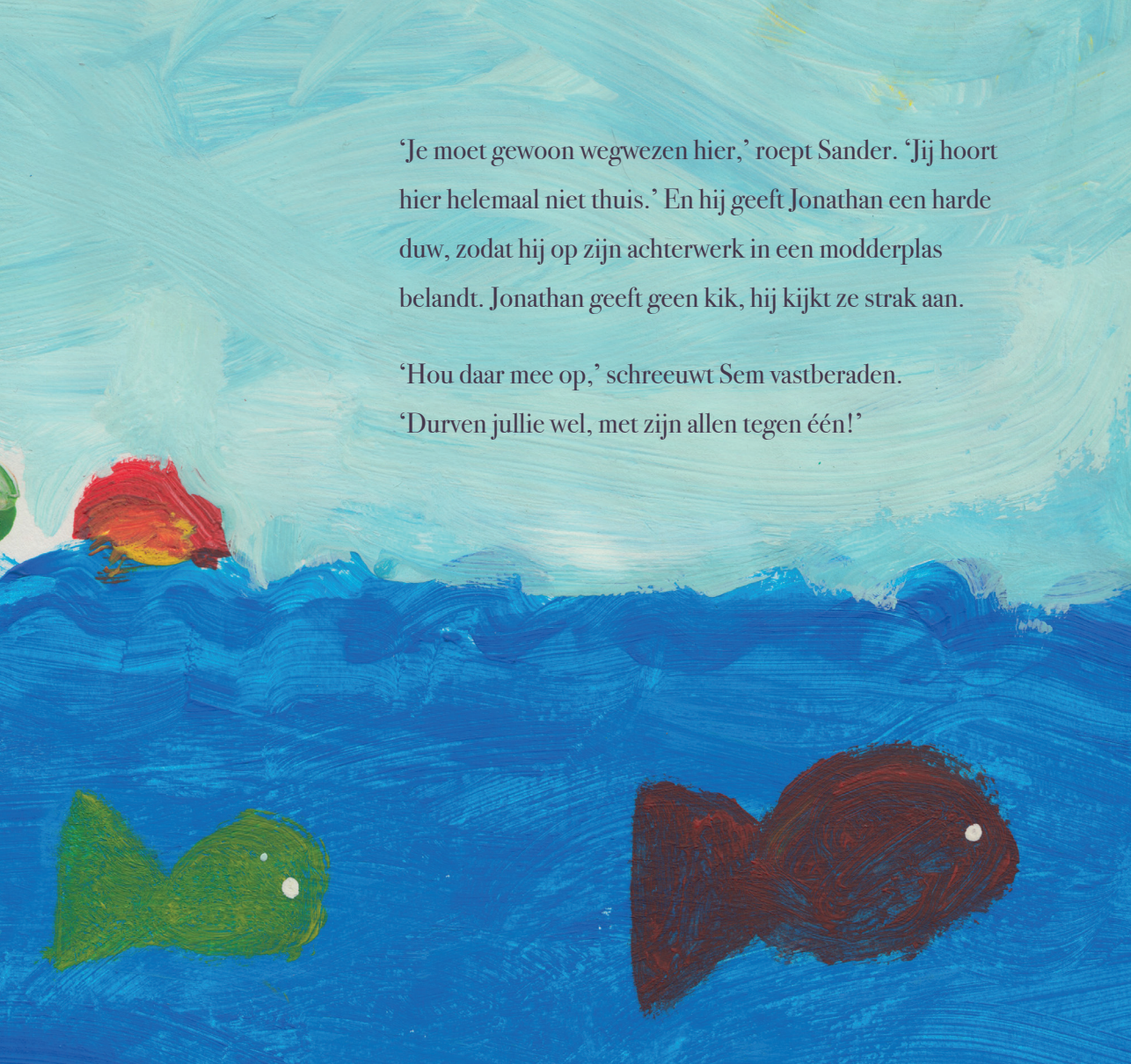

‘Je moet gewoon wegwezen hier,’ roept Sander. ‘Jij hoort hier helemaal niet thuis.’ En hij geeft Jonathan een harde duw, zodat hij op zijn achterwerk in een modderplas belandt. Jonathan geeft geen kik, hij kijkt ze strak aan.

‘Hou daar mee op,’ schreeuwt Sem vastberaden. ‘Durven jullie wel, met zijn allen tegen één!’

‘Oh oh, daar hebben we ons natuurbeschermertje.’ zegt Sander plagerig. ‘Misschien moet je dit afval hier ook even opruimen.’ Sander loopt dreigend naar Sem toe. Sem blijft staan met een blik van Kom maar op, ik lust je rauw mannetje!

‘Kom jongens, we gaan,’ roept Sander plotseling, terwijl hij geschrokken naar iets achter Sem kijkt. Sem denkt: tjonge, die geven snel op, dat is een makkie. Dan kijkt hij om en ziet Gerben staan. O, daarom reageren ze zo angstig, denkt Sem een tikje teleurgesteld. Gerben is de jonge stagiair op de boerderij van zijn vader. Hij is groot, breed en sterk. ‘Wat is hier aan de hand?’ vraagt Gerben met een harde stem. Maar Sander neemt geen tijd om te antwoorden. Hij zit al op zijn fiets en fietst zo hard als hij kan weg met zijn vrienden.

"Dat er
geen plastic soep
meer is in de zee
en dat de zeedieren
blijven leven!"
Kristi

‘Die Sander en zijn vrienden hebben Jonathan te pakken genomen,’ legt Sem uit. Hij loopt naar Jonathan toe, die nog steeds in de modder zit. ‘Dankjewel,’ mompelt Jonathan. ‘Dank jullie wel. Die gasten reden me klem, kieperden mijn rugzak ondersteboven en... ik weet niet wat ze nog gedaan zouden hebben als jullie niet waren gekomen.’

Gerben helpt Jonathan overeind. ‘Wow, je zit helemaal onder de modder. Je kunt zo bij onze varkens in de modderpoel,’ lacht Gerben.

Jonathan moet een beetje grinniken.
‘Ik was uit school op weg om een doos op te halen bij de voedselbank. En toen hielden die jongens me tegen.’

‘Kom dan eerst maar even mee naar onze boerderij,’ zegt Sem. ‘Dan kun je alles vertellen en schone kleren aandoen. Ik heb nog wel wat liggen dat jou vast wel past.’

Ze rapen de spullen van Jonathan op en stoppen die terug in de rugzak.

‘Ik was op weg naar Suze, om koffie te drinken,’ zegt Gerben met een knipoog.

‘Oh, is Suze je liefje?’ zegt Sem, die de grote zus van Saar goed kent. ‘Gaan jullie zoenen?’

Gerben krijgt een rode kleur. ‘Dat gaat jou helemaal niets aan wijsneus!’ roept hij lachend.

Sem en Jonathan fietsen terug naar de boerderij.
De moeder van Sem geeft Jonathan schone kleren.
De jongens genieten even later van een heerlijk glas
ijskoude melk. Dan vertelt Jonathan wat er is gebeurd.
Hij is pas in het dorp komen wonen met zijn moeder.
Ze moesten verhuizen omdat zijn ouders gingen scheiden.
De moeder van Jonathan is in het dorp geboren en ze
konden in het huisje van een oude tante gaan wonen.

‘Vorige week speelden we een voetbalwedstrijd tegen
de school uit het andere dorp,’ vertelt Jonathan verder.
‘Oh ja,’ zegt Sem, ‘dat moest een sportieve wedstrijd
worden om geld in te zamelen voor de nieuwe
zonnepanelen op de scholen.’

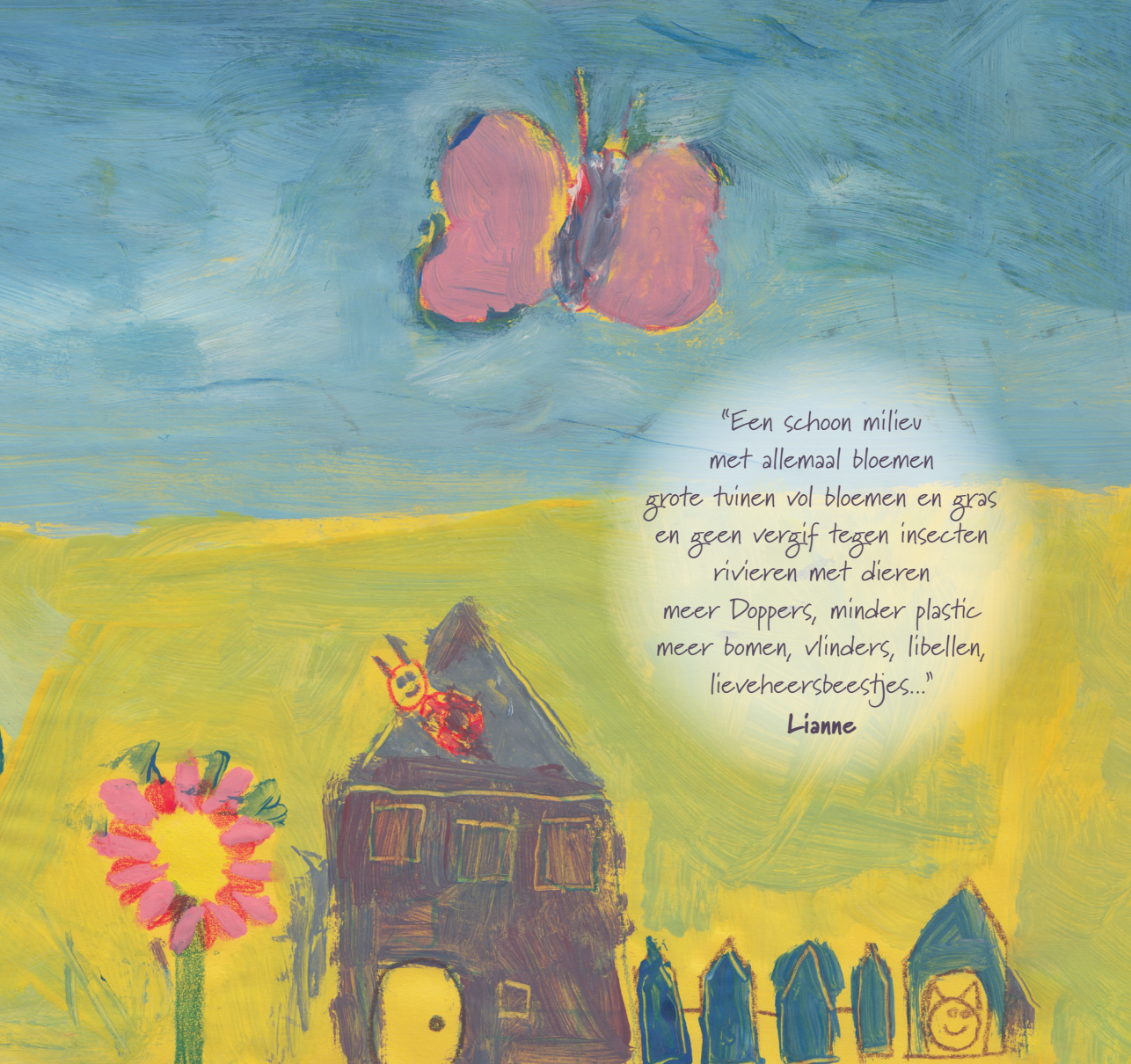

"Een schoon milieu
met allemaal bloemen
grote tuinen vol bloemen en gras
en geen vergif tegen insecten
rivieren met dieren
meer Doppers, minder plastic
meer bomen, vlinders, libellen,
lieveheersbeestjes..."

Lianne

‘Ja,’ zegt Jonathan, ‘dat was het ook. Totdat ik de 3-2 maakte in de laatste minuut. Ik speelde die Sander door de benen, en scoorde met een heel hard schot. Sindsdien zoekt hij me steeds op om me te sarren.’

‘Hmm, lekker duurzaam is dat... oh wacht... nu vergeet ik helemaal dat ik al bij Saar zou zijn. Ik moet gaan.’

‘Dat is goed, jongen, en ik zal de kleren van Jonathan in de was doen,’ zegt moeder.

‘Dan kun je met mij mee, Jonathan! Onze Club heeft vanmiddag vergadering bij Saar. Vanwege de tornado. We willen een opruimactie doen en de voetbalvereniging helpen. Als we terug zijn, zijn je kleren schoon en droog!’ zegt Sem. ‘Kom, *let’s go*!’

Onderweg naar Saar kletsen de jongens honderduit. Jonathan blijkt niet alleen een hele goede voetballer te zijn, hij is ook een fanatieke wielrenner. ‘Oh vet man!’ roept Sem. ‘Dan kunnen we samen gaan fietsen!’

Als ze bij Saar aankomen, zitten de andere kinderen van De Club al buiten in de tuin.

‘Fijn dat je ook nog komt, Sem,’ zegt Saar. ‘Ik maakte me al zorgen, want jij komt nooit te laat op afspraken.’

‘Tja,’ zegt Sem, ‘ik moest Jonathan hier even helpen, die werd gepest door je buurjongen.’

‘Ben jij niet die jongen die vorige week Sander door zijn benen speelde en het winnende doelpunt maakte?’ grinnikt Saar.

‘Ja, die ben ik,’ zegt Jonathan, ‘Sander kan blijkbaar niet zo goed tegen zijn verlies.’

Betere
natuur
Yenée

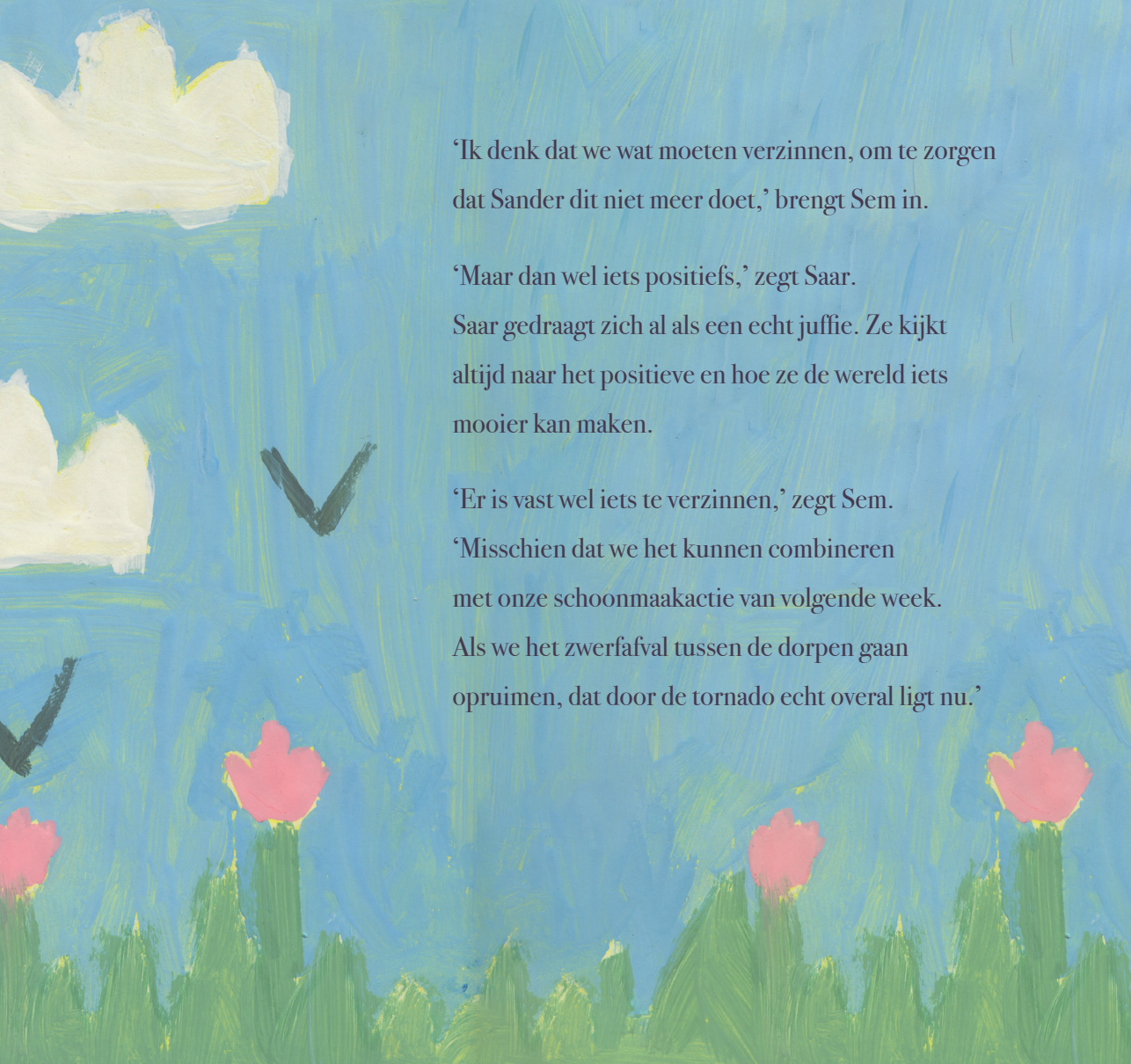

‘Ik denk dat we wat moeten verzinnen, om te zorgen dat Sander dit niet meer doet,’ brengt Sem in.

‘Maar dan wel iets positiefs,’ zegt Saar.
Saar gedraagt zich al als een echt juffie. Ze kijkt altijd naar het positieve en hoe ze de wereld iets mooier kan maken.

‘Er is vast wel iets te verzinnen,’ zegt Sem.
‘Misschien dat we het kunnen combineren met onze schoonmaakactie van volgende week. Als we het zwerfafval tussen de dorpen gaan opruimen, dat door de tornado echt overal ligt nu.’

"De wieken
draaien rond dan wordt
er stroom opgewekt
Dan gaat het naar de
bewoonde wereld"
Nolan

Jonathan kijkt op zijn horloge. ‘Oh sjips, helemaal vergeten, ik moet weg, ik ben echt bijna te laat.’

‘Waar moet je naar toe dan?’ vraagt Saar.

‘Eh, eh, naar de voedselbank. Mijn moeder heeft alleen bijstand. Dus…’ antwoordt Jonathan een beetje beschaamd.

‘Ik ga met je mee,’ zegt Sem, ‘we moeten daarna je kleren nog ophalen bij mij thuis.’

‘Maar hoe moet het dan met onze plannen voor de opruimactie en hoe kunnen we Sander laten meedoen?’ vraagt Saar bezorgd.

‘Ach, lieve Saar, volgens mij heb jij veel fantasie en kun je met onze vrienden hier, ook zonder mij, vast wel iets bedenken,’ zegt Sem.

Nu moet Saar lachen. ‘Ja, dat is waar. Zonder jou gaat het misschien wat sneller ook,’ zegt ze met haar liefste glimlach.

En zo gaat Sem met Jonathan mee. Hij wil weleens zien hoe dat gaat bij de voedselbank. En Saar bedenkt samen met de vrienden van De Club een hele mooie opruimdag.

Als Jonathan de doos met etenswaren van de voedselbank achter op zijn fiets heeft zitten, fietsen Sem en hij samen naar de boerderij. Als ze bijna bij het huis van Sem zijn, zien ze een groepje jongens op de fiets, die de weg blokkeren. Vorige week lagen er nog bomen over de weg, nu staan er fietsen.

Vliegende auto
zonder brandstof
Daniël

‘Oh nee, daar heb je Sander weer,’ zegt Jonathan.
‘Wat doen we nu?’

‘Gewoon doorfietsen,’ zegt Sem.

Maar doorfietsen is best lastig als er zes fietsen dwars over de weg staan.

‘Ho maar,’ roept een van de vrienden van Sander.
Als Jonathan en Sem stoppen, zegt hij: ‘Jouw beurt Sander, nu ook maar even een grote jongen zijn hé?’

‘Ja, dat kan ik wel hoor,’ zegt Sander een beetje stoerder dan dat hij is. ‘Ik wil sorry zeggen voor daarstraks.’

‘Okay,’ zegt Jonathan een beetje verbaasd,
maar vooral blij verrast.

‘Ben je Gerben nog tegengekomen of zo?’ vraagt Sem. Hij is verbaasd dat er ineens een andere Sander staat.

‘Ik was gewoon een beetje jaloers dat jij zo goed kan voetballen, Jonathan. En daarom draaide ik een beetje door. Terwijl we door die wedstrijd genoeg geld hadden opgehaald voor de zonnepanelen op de scholen,’ zegt Sander. ‘Sorry nogmaals.’

‘En we hebben een nieuw voetbalwedstrijd bedacht om geld in te zamelen voor de voetbalvereniging, nu de kantine en de kleedkamers zijn vernield door de tornado. Een wedstrijd tussen de juffen en meesters tegen een team van kinderen van allebei de scholen,’ zegt Ahmed, een van de jongens van het clubje van Sander. ‘Saar kwam bij Sander thuis en dit hadden ze bedacht.’

‘Wanneer is die wedstrijd dan?’ vraagt Sem, terwijl hij op zijn telefoon kijkt of hij een appje van Saar heeft gekregen.

‘Volgende week al,’ zegt Sander. ‘Maar dan hebben we nog wel tijd om nog een keer samen te trainen.’

De jongens schudden elkaar de hand. Sander zegt nog een keer sorry. Hij lijkt echt opgelucht.

Schone
natuur
Welmer

"ik heb een
windmolen, een huis,
een televisie, een bank,
een tafel, een kast en
wolken gemaakt"
Brend

De voetbalwedstrijd tegen de juffen en meesters werd natuurlijk dik door de kinderen gewonnen, met goals van Jonathan en Sander, ondertussen de beste vrienden. Er werd veel geld ingezameld om de voetbalvereniging te helpen. Binnen de kortste keren konden de nieuwe kantine en kleedkamers in gebruik worden genomen.

En de opruimactie? Die werd ook een groot succes. De twee dorpen en het land ertussen werden brandschoon gemaakt door de kinderen van GTTVD... de Club dus. Van al het zwerfafval werden twee kunstwerken gemaakt die nu op het schoolplein staan van iedere school. Als blijvende herinneringen aan de tornado.

Sem en Saar geven positieve energie

Verschenen bij Idee & Waarde, Hilversum.

Een groot dank-je-wel aan de auteur, illustratoren, kunstenaars, sponsors en iedereen die deze uitgave mogelijk heeft gemaakt.

Auteur: Jeroen Hoogerwerf

Illustraties: Spark the Movement
in samenwerking met leerlingen van
de Thomasschool, Leeuwarden

Redactie: André de Hamer en Peter Heres

Vormgeving: Remwerk

Productie: Eric Daams

Correctie: Gerda Kammeijer

isbn/ean: 978-90-824501-8-7

Alle rechten voorbehouden. Alles uit deze uitgave mag worden gereproduceerd of overgedragen in welke vorm of op welke manier ook, mits schriftelijke toestemming vooraf van de uitgever.

© uitgeverij Idee & Waarde

Klimaatneutraal
Printen
ClimatePartner.com/12176-1907-1001

"ik heb een
landschap geschildert
er zijn bergen, bloemen
en een blauwe lucht
met wolken"
Sil

we teach the future!

Deze uitgave is tot stand gekomen met bijdragen van:

suez

provincie Overijssel